

[H. G. Hansen.]

har været knap 250 mill. kr. Hertil skal lægges — det bør naturligt med — de ca. 140 mill. kr., der er indbetalt som bunden opsparing, og som jo direkte svarer til et lån hos borgerne. Overfor denne nye forpligtelse, en forpligtelse på ialt 400 mill. kr., står boligstøtte på 400 mill. kr., Marshalllån på 130 mill. kr. og en civil anlægsvirksomhed som før nævnt på omkring 250 mill. kr. Det vil altså sige tilsammen tilgodehavender eller kapitalforbedring på ca. 680 mill. kr. Jeg er godt klar over, at adskillige ikke vil vurdere disse forbedringer eller tilgodehavender til det fulde beløb, men jeg kan da ikke se, at det samlede resultat er så dårligt, eller at udviklingen er så faretruende, som desværre, må jeg have lov til at sige, finansministeren er med til at forsøge på at give befolkningen et indtryk af, særlig når man tager i betragtning, at staten samtidig har foretaget andre udlån til et beløb af næsten 100 mill. kr.

De samme betragtninger, som jeg her har anført, kan gøres gældende for det kommende år. Her mener ministeren at have brug for 1 075 mill. kr., hvoraf dog de 440 mill. kr. går til afdrag på inden- og udenlandsk statsgæld, så at altså nettofinansieringsbehovet bliver 635 mill. kr., nemlig 450 mill. kr. til boligstøtte, 130 mill. kr. til Marshalllån og 75 mill. kr. til andre udlån, eller lidt mere end lånebehovet. Hertil kommer for det samme år en skattefinansieret forbedring af statens status på over 250 mill. kr. Den højtærede finansminister synes heller ikke at have taget hensyn til de kronebeløb, der svarer til Marshallhjælpen, og som er indbetalt på statens konto i nationalbanken. Denne forbedring af statens aktiver ser ministeren helt væk fra i sit såkaldte kapitalbudget, mens ministeren er meget nøjeregnende med at få udlånet af disse beløb med. Jeg kan ikke se andet, og mit parti kan ikke se andet, end at man faktisk med de store bruttobeløb, som ministeren har opereret med, gør et forsøg på at male en vis mand på væggen. Jeg kan ikke se andet.

Jeg kan heller ikke tilbageholde den betragtning, at jeg synes, ministeren burde have redegjort for disse forhold her i tinget og ikke overladt det til de enkelte medlemmer ved et selvstudium af en i sig selv vanskeligt tilgængelig økonomisk årsberetning at nå frem til de virkelige forhold. I

stedet for får vi blot en bemærkning om, at statens lånebehov betyder en så stor belastning af obligationsmarkedet, at det alvorligt må vække til eftertanke, og at en afvikling må påbegyndes. Ja, men det kan da ikke være ministerens opfattelse, at de boliger, de erhvervsvirksomheder og de mange andre produktive formål, staten i øjeblikket finansierer, ikke skal udføres. Jeg kan ikke tro, at det er meningen. Men mener finansministeren da, at en finansiering, ikke over staten, men direkte i låne markedet, vil mindske lånebehovet? Såvidt jeg kan se, kan det ikke være tilfældet, medmindre man ønsker at bygge færre boliger eller at reducere investeringerne. Hvis det er tilfældet, må enten produktionen gå ned eller forbruget stige, og det kunne være interessant at vide, om det er, hvad regeringen tilsigter. Eller mener den højtærede minister blot, at finansieringen bliver for dyr ved, at staten låner pengene til udlån, og at private vil kunne låne dem billigere? Hvis det sidste er tilfældet, kan jeg ikke se andet, end at ministeren dermed giver en indrømmelse af, at den lånerente, som staten må betale, er for høj, og at den på en urime lig måde belaster statens budget og i sidste instans skatteydernes pengepung. Jeg har lagt mærke til, at ministeren i sin omtale af det, han kalder en udgiftsreform, ikke med et eneste ord har nævnt de stadig meget høje renteudgifter. Det stemmer nu godt nok overens med, at hverken venstre eller konservative, der administrerer rundt omkring i landet eller fører ordet på deres partiers vegne, i nogen omtale af besparelsesmuligheder er inde på besparelsesmuligheder i de meget betydelige offentlige udgifter, der efterhånden må præsteres til de høje renter af offentlige lån.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, vel vidende, at det stof, der her er tale om, kan forekomme tungt og u håndterligt; jeg erkender uden videre selv, at meget af det må også efter den bearbejdelse, man kan foretage af det, virke tungt og u håndterligt. Men jeg har alligevel fundet det rigtigt at gøre disse bemærkninger i sammenhæng med de forslag, som her skal behandles, fordi jeg synes, at der netop med udgangspunkt i den økonomiske årsberetning har været en mulighed for et klarere og et renere billede af den samlede økonomiske stilling end det, som finansministeren i sin journalistisk kvikke, tør jeg sige valg-